

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ๑๘/๒๕๕๗

วันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง	นายรัฐกร นภาภาค	ผู้ร้อง
	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่ ๑	ผู้ถูกร้อง
	คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒	

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

นายรัฐกร นภาภาค ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเป็นผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้ร้องเห็นว่า นายกรัฐมนตรี ผู้ถูกร้องที่ ๑ และคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งดังกล่าวโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ มาตรา ๒๑๕ และมาตรา ๒๑๖ กล่าวคือ ภายหลังการเปิดรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ได้มีการขัดขวางการรับสมัครเลือกตั้งจากคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) เป็นผลให้หลายเขตเลือกตั้งมีผู้สมัครรับเลือกตั้งเพียงคนเดียว และใน ๒๘ เขตเลือกตั้ง ไม่สามารถรับสมัครเลือกตั้งได้ ซึ่งทำให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นการเลือกตั้งไม่ครบทุกเขตเลือกตั้งในวันเดียวกัน

- ๒ -

ผู้ถูกร้องที่ ๒ เคยได้รับหนังสือจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับความเสียหายและความสูญเสียจากการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินในการเลือกตั้งจำนวน ๓,๘๘๕ ล้านบาท ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงมีหนังสือถึงผู้ถูกร้องที่ ๑ เสนอความเห็นควรเสนอพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นใหม่ แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ มิได้ดำเนินการแต่อย่างใด กลับปล่อยให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ดำเนินการจัดการเลือกตั้งในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ต่อไป โดยไม่สามารถดำเนินการจัดการเลือกตั้งได้ใน ๔๒ เขตเลือกตั้ง และไม่สามารถประกาศผลการเลือกตั้งได้ และภายหลังจากการรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้จัดให้มีการลงคะแนนเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้ง แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ ทำให้ไม่มีบัตรลงคะแนนเลือกตั้งในวันดังกล่าวส่งไปนับรวมกับบัตรลงคะแนนเลือกตั้งซึ่งได้ลงคะแนนเลือกตั้งในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยผู้ถูกร้องทั้งสองทราบถึงผลที่จะเกิดขึ้นอยู่แล้วและสามารถแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้โดยปฏิบัติตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๕๗ แต่มิได้มีการปฏิบัติตามแต่อย่างใด นอกจากนี้ กรณีผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้กำหนดวันลงคะแนนเลือกตั้งในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ก็ไม่สามารถนำบัตรลงคะแนนเลือกตั้งในวันดังกล่าวมานับเป็นคะแนนได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๒ วรรคสอง และไม่เป็นความลับตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ วรรคสอง อีกทั้งในกรณีที่มิได้มีการรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน ๒๘ เขตเลือกตั้ง ภายหลังครบกำหนดวันรับสมัครรับเลือกตั้งในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ นั้น ผู้ถูกร้องที่ ๒ ย่อมสามารถขยายวันรับสมัครเลือกตั้งออกไปได้อีก ๕ วัน ซึ่งไม่ทำให้ระยะเวลาการหาเสียงเกิดการได้เปรียบกัน แต่มิได้มีการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นการเลือกตั้งที่ไม่สุจริตและเที่ยงธรรม และขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๘ รวมทั้งเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการที่มีได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

(๒) ให้การกำหนดวันลงคะแนนเลือกตั้งหลังวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๕๓ วรรคสอง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๒ รวมทั้งเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ใน

- ๓ -

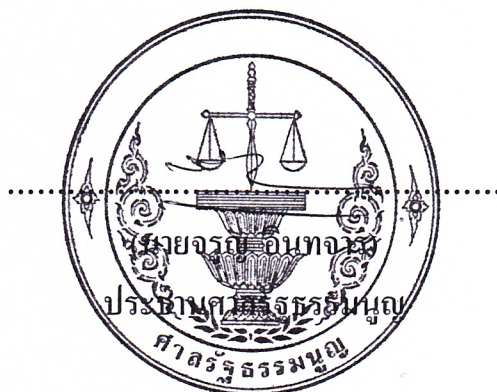
รัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ โดยมีคำสั่งให้ผู้ร้องทั้งสองเลิกการกระทำการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีขึ้นดังกล่าว

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ร้องตามที่กล่าวอ้างในคำร้องเป็นกระบวนการจัดการเลือกตั้งตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ การกล่าวอ้างของผู้ร้องจึงไม่มีมูลกรณีว่าผู้ร้องทั้งสองได้กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

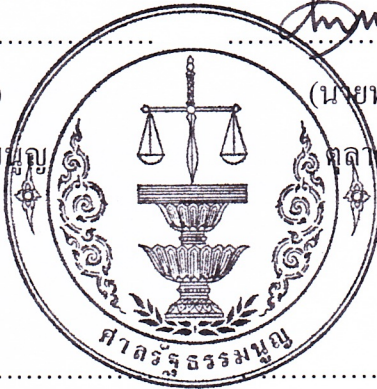
(คำสั่งที่ ๒๘/๒๕๕๗)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล ไก่กูรู)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ